

DIUMENGE 16 DURANT L'ANY B

Els quatre texts d'avui s'articulen en torn de la imatge del bon Pastor. El salmista canta: *El Senyor és el meu pastor*. Aquesta funció està assegurada pel cap de la tribu, per un membre de la família o per una persona de confiança. Així es comprèn que el mot sigui utilitzat per a designar ja sigui el Rei ja sigui Déu mateix. Al nostre text, els pastors als que es refereix Jeremies són els caps del poble. Aquests han

fallat. Malgrat les crides a l'ordre, han mal guiat el poble i s'han separat de l'Aliança amb Déu. Resultat: el poble ha estat vençut i dispersat entre les nacions. Les al·lusions a la caiguda de Jerusalem i a la deportació a Babilònia són ben clares. Però les paraules del profeta sobrepassen la situació particular. Són una meditació sobre el comportament de Déu. Només Déu és el vertader pastor d'Israel. Ell fa allò que els mals pastors no han sabut fer. Reuneix i vetla el ramat. L'alimenta, el protegeix i té cura de les ovelles més febles, cap es perdrà.

APROFUNDIR LA PRIMERA LECTURA

El profeta anuncia que Déu durà a terme la seva funció de bon pastor per mitjà d'un rei de tipus nou, totalment diferent dels que han regnat recentment sobre Israel i que eren mals pastors. Serà un vertader rei que reunirà tot el poble i esborrarà les divisions. Judà i Israel, els dos antics regnes del Sud i del Nord, de bell nou tindran un sol cap, com a l'època de David. Aquí veim aparèixer el tema que després tindrà un gran desenvolupament: el del Rei – Messies.

La lectura cristiana veu en la vinguda de Jesús, fill de David, l'acompliment de la profecia d'Isaïes. Ell és el Rei – Messies, el bon pastor, que té pietat de les ovelles sense pastor. Les instrueix llargament, com ho veim a l'Evangeli d'aquest diumenge. Els dóna el seu pa i els dóna la seva vida.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector estarà atent a posar de relleu:

L'incís inicial, que anuncia l'originalitat del missatge: *Ho dic jo, el Senyor*. **V. 2.** *Això diu el Senyor, Déu d'Israel, (al text litúrgic: diu l'oracle del Senyor.... Per açò el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors....*

- Les dues parts d'aquest text profètic:

+ les invectives contra els mals pastors: *Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor.*

«+ la iniciativa divina: *Per açò el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor*

I la promesa d'un nou David:

+ . *Venen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur.*

+ *El seu nom serà: El-Senyor-és-elnostre-bé.»*

EL SALM 22

El salm 22 que avui meditam totalment, i que ens serveix de resposta a la primera lectura, està en ressonància amb el text de Jeremies i amb l'Evangeli d'avui. Se'l pot posar en boca d'un pelegrí que està a punt de deixar el Temple de Jerusalem. Ha ofert un sacrifici i ha participat en un menjar de comunió. Ara es disposa en fer front als perills del camí i les ombres dels barrancs on els bandolers poden sortir de cop i volta per matar i robar. Aquest creient parteix fiant-se de Déu: *El Senyor és el meu pastor.*

Els nombrosos pronoms possessius presents al salm mostren una gran intimitat entre el salmista i el Senyor. El pelegrí es sent acompanyat per la bondat i l'amor de Déu.

Si voleu, podríem donar una dimensió més col·lectiva a aquest salm i veure-hi el cant de confiança que el poble dirigeix a Déu que el guia enmig de les vicissituds i dels alts i baixos de la història. La lectura cristiana del salm pot jugar entre les dues dimensions: individual i col·lectiva. En podem fer un cant d'acció de gràcies col·lectiu, dirigit a Crist, bon pastor, que condueix la seva Església pels camins de la vida i la guia a la taula del Pare.

També ens el podem fer nostre, personalment, per dir tota la nostra alegria per haver trobat un guia en la nostra vida. *La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida; la vida d'aquell que es deixa guiar pel Senyor.*

PER APROFUNDIR LA SEGONA LECTURA: Efesis 2, 13-18

Pau s'adreça a uns cristians provinents del paganisme. Els diu que, en altre temps, eren lluny del Déu d'Israel, el Déu de l'Aliança, però que ara s'han acostat, en són més propers. Per la creu, Crist ha obrat, ha fet, un doble acostament, un doble apropament. A apropiat i reconciliat els homes amb Déu, d'una banda, i ha reconciliat els homes entre ells, de l'altra. Gràcies a ell el mur de l'odi - la paraula és forta- que separava els jueus dels pagans ha caigut. Anunciant la pau a aquells que són lluny, els pagans, com a aquells que són a prop, els jueus, Crist és el bon pastor que condueix els homes vers el Pare, en un sol Esperit. Admirem la bella afirmació trinitària que clou el fragment d'avui.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector remarcarà bé:

- L'adreça inicial, habitual a les cartes de Pau: *Germans...*

La bona nova, anunciada en dos incisos que s'oposen i que Pau desenvoluparà

- *vosaltres abans éreu lluny de les promeses però ara la sang del Crist us ha apropiat...*
- .
- L'obra de reconciliació realitzada pel Crist:
  - *Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes.*
  - *Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell.*
  - *Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliats tots dos amb Déu.*
  - *Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau:*
    - *la pau a vosaltres, que éreu lluny,*
    - *i la pau als qui eren a prop.*

La conclusió, a pronunciar lentament, precedida d'un curt silenci: *Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.*

PER APROFUNDIR L'EVANGELI: MARC 6, 30-34

Jesús acaba d'enviar els Dotze en missió, de dos en dos. Els enviats –*apòstols*- han tornat. Donen compte a Jesús del que han dit i fet i Jesús els proposa reposar. Però aquest projecte és desfet per la multitud. L'afluència de gent és tan gran que els deixebles no poden ni menjar. Aquesta indicació és important perquè prepara la continuació del relat. Jesús en efecte nodrirà no solament els apòstols sinó també la multitud que el segueix. Aquest episodi el llegirem diumenge qui ve. Jesús, bon pastor, té per la multitud un sentiment de pietat, de misericòrdia. El text grec diu que “se li van moure les entranyes”. Per a la gent de la Bíblia, les entranyes són la seu dels sentiments. El bon pastor té compassió de les seves ovelles. No les deixa morir de fam. Però abans de donar-los pa, *els instrueix llargament* repartint-los el pa de la seva paraula